

og sikrere, det vilde blive haandfaste Mænd; der vare i Stand til at arbejde i god Forstaaelse og slaa haardt uden Bekymring, naar man kun har de 4—5,000 at holde sammen. Men jeg tror, at han her overser den Svækkelse, en saadan Sprængning vilde medføre for Arbejdsgiverforeningen, og det en Svækkelse af megen Betydning. Hvorfor er Arbejdsgiverforeningen stærk nu? Ingenlunde blot i Kraft af disse 4—5,000 meget store Arbejdsgivere, men i ikke mindre Grad i Kraft af dette, at denne Arbejdsgiverforening af Haandværkernes brede Lag føles som deres naturlige Repræsentant. Men i det Øjeblik, dette hører op, i det Øjeblik, da de, der nu findes af Haandværkere indenfor Organisation, sprænges ud, og i det Øjeblik de tilbageværende Arbejdsgivere føre en Kampolitik, som den store Mængde af Haandværkere ikke sympatiserer med, føler jeg mig overbevist om, at saa betyder det en ganske overordentlig stor Svækkelse af Arbejdsgiverforeningen, thi det betyder en Svækkelse ikke blot indenfor Arbejdsgivernes Kreds saavel som indenfor Haandværkernes Kreds, men det betyder en Svækkelse af Arbejdsgiverforeningens Stilling overfor den jævne Middelstand i Danmark; og det, der giver den Styrke i betydelig Grad, er netop dette, at i de store Lag af Middelstanden i Byerne og paa Landet har Arbejdsgiverforeningen i den sidste halve Snes Aar eller maaske endda i noget mere end den sidste halve Snes Aar kunnet regne med en vis Sympati. Men hvis denne under en kommende Kamp forskærtzes, føler jeg mig overbevist om, at det vil være et overordentlig betydeligt Minus for Arbejdsgiverforeningens Udsigter til at føre Sejren hjem. Hvis det bliver saaledes, at disse 4,000—5,000 store Arbejdsgivere komme til at staa alene i vort Samfund i en Haandværkerkonflikt med deres Halvandethundredetusinde Arbejdere, tror jeg, det vil vise sig, at Arbejdsgiverforeningens Styrke i denne Kamp vil være meget ringere, end de fleste i dette Øjeblik tænke sig.

Men dernæst den anden Faktors Magt, Arbejderpartiets Magt, Arbejderorganisationens Magt — jeg tror, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) undervurderede denne Magt. Der er i sidste Hæfte af „Tilskueren“ en Artikel af en af de Mænd, som have megen Indsigt i disse Forhold, nemlig Overretssagfører Oskar Johansen, som giver en lille Revu over Kræfterne paa de forskellige Sider, ikke mindst paa Arbejdernes Side. Jeg skal

indskrænke mig til at henvise ærede Medlemmer dertil og kun fremdrage enkelte Hovedpunkter med Hensyn til Arbejdernes Stilling under en saadan Kamp. Vi maa for det første der huske paa dette, at de danske Fagforeninger ere de solidest organiserede Fagforeninger, der vel i Øjeblikket findes i noget Land; jeg tror ikke, der er noget andet Land, hvor man har en Fagforeningsorganisation, der er i den Grad omfattende og i den Grad sammentømret som den danske, og dertil kommer, at denne Fagforeningsorganisation ikke staa uden Pengemidler. I 1899 førte den en maanedlang Kamp, som kostede den omkring 3 Mill. Kr., og nu have de Pengemidler til et Beløb af omkring 4 Mill. Kr., det havde de ikke ved Begyndelsen af denne Kamp. Endelig vil en Storlockout, hvorved Arbejdsgiverne gaa angrebsvis til Værks mod Arbejderne, ikke omfatte alle Arbejdere; en stor Del vil være udenfor og denne Del vil føle sig i høj Grad solidarisk med dem, der ere i Konflikten. Hvis Arbejderne ikke begaa den letsindige Handling, som de danske Fagforeningsledere neppe begaa, at kaste Arbejderne ind i Storstrejken, ville de i lang Tid med Virkning kunne støtte deres Kolleger i andre Fag. Dertil kommer, at disse danske Arbejdere nu staa i nøje Forbindelse med udenlandske Arbejderorganisationer, og ligesom en lille Arbejderkonflikt er til Fordel for Arbejderne i Modsætning til Arbejdsgiverne, saaledes er ogsaa en Konflikt med Arbejdsgiverne lettere i et lille Land, som kan støttes af de store, af den almindelige, verdensomspændende Organisation, end den er i et af de store Lande, hvor det drejer sig om overordentlig store Masser, saa Hjælp fra andre Lande meget vanskeligt kan betyde noget for dem, naturligvis forudsat, at det ikke gaar saaledes, at den lille Lockout i det lille Land vokser til en Verdenslockout, men saa langt ere vi neppe fremme endnu i de internationale Organisationer, at der virkelig for Alvor bliver Tale om noget saadant. Jeg tror da, at man maa være klar over, at før Arbejderne lade sig knuse i en mulig kommende Arbejdskamp, vil der gaa mange, lange Maaneders Kamp, ja, maaske en aarelang Kamp, en Kamp, som maaske er af en saadan Karakter, at det vil være overordentlig vanskeligt at holde ud i den ogsaa for Arbejdsgiverne. Jeg undervurderer ikke de Ting, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) med Rette fremførte som Vidnesbyrd om, at Arbejdsgiverne ogsaa